

Единъ значителенъ кожарски центъръ билъ гр. Шуменъ. Кожената търговия тукъ, обаче, била предимно въ ръцете на турци. Въ града имало само 2—3 дубровчани, които разполагали съ слаби капитали и имали твърде ограничени връзки съ околните села. Когато по-късно, къмъ края на 17 в., почти всички дубровчани напуснали българските земи, въ Шуменъ се споменава нѣкой си Пиетро ди Джоанъ, който, заедно съ други дубровчани, изнесъл отъ града 1500 биволски кожи за 6500 пистасти¹⁾.

По-голѣмо участие въ износа на кожи взимали дубровчаните на търновския пазарь. Тъй като тѣхната колония въ този градъ е била една отъ най-старите въ Балканския полуостровъ, тѣ успѣли още въ самото начало да влѣзатъ въ връзка съ околните села и то най-вече съ онѣзи, гдето имало едъръ рогатъ добитъкъ въ изобилие. Още презъ II-та половина на 16 в. търновските дубровчани сѫ изнасяли кожи.

Единъ отъ най-голѣмите търговци на кожи билъ Дамяно ди Марко, който се споменава още презъ 1577 г. въ едно сѫдебно решение²⁾. Той билъ въ съдружие съ дубровчанина Божиковичъ, който следъ смъртта си го оставилъ за свой универсаленъ наследникъ на значителни капитали.³⁾ Къмъ 1590 г. сѫщиятъ става доставчикъ на Рести отъ София, комуто изпращалъ постоянно кожи за износъ. Така на 23 януари 1590 г. той му доставилъ 62 броя биволски кожи.⁴⁾ Две години по-късно е отбелязана нова здѣлка за други 26 кожи⁵⁾.

Други експортъри на кожи отъ Търново сѫ били Марцио и Дамяно ди Видо⁶⁾. Първиятъ отъ тѣхъ изнесъл на 26 юлий 1594 г. 30 биволски кожи презъ София за Дубровникъ, както и следващата година други 106 говежди кожи за 6148 аспри⁷⁾. По-голѣмъ експортъръ на кожи отъ търновско е билъ Веселинъ Цвѣтковичъ. Презъ 1604 г. той продалъ на Рести и неговия съдружникъ 2381 говежди кожи за 190,800 аспри⁸⁾.

Транспортите, съ които се изнасяли кожи отъ Търново и Провадия, взимали стоки и отъ Разградъ. Отъ този градъ, макаръ и масово населенъ отъ турци, се изнасяли кожи чрезъ търговци българи. Като експортъри на такива сѫ споменати Дедо Пенковъ,⁹⁾ Андрея Стояновъ и синъ¹⁰⁾, Гошо Кановъ, Стоянъ Стамовъ¹¹⁾ и други.

¹⁾ Fasc. 37 № 1784 (Кореспонденцията на Лука Барка).

²⁾ Div. not. t. 121 f. 18 V^o.

³⁾ Test. t. 48 f. 57 V^o.

⁴⁾ „(Damiano di Marco di Turnovo deve) havere addi 23 Genaro (1590) aspri 8040 per pezze 62 di coeri buffali havuti da lui ad aspri 310...“ f. 24 V^o.

⁵⁾ fol. 37.

⁶⁾ „Aspri 6600 per pezze 30 di det i (cori buffali) havuti in Turnovo da Damiano di Vido...“ f. 71.

⁷⁾ „Aspri 6148 per pezze 106 di cori bovine e vachini havuti in Turnovo da Damiano di Vido...“ f. 70.

⁸⁾ „Vesselin... deve dare aspri 190,800... per costo di pezze 2381 di cori bovini e vachini ad aspri 160...“ f. 199.

⁹⁾ Fol. 17 V^o, 34.

¹⁰⁾ „Andrea Stoianov e suo figlio Petrasco di Hrasgrad... deve havere aspri 7309 sono per pezze 109 di cori bovini e vachini... e buffali pezze 8 ad aspri 180... havuti da lui...“ fol. 39,39 V^o.

¹¹⁾ „Gosso Canov e Stoian Stamov di Hrasgrad...“ f. 61.